

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 K 201456 23 Kž
Zenica, 23.03.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudija Nermin Tešnjak, kao predsjednika vijeća, te Amela Bajramović-Softić i Ismar Jukić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amare Đukić, u krivičnom predmetu protiv Omerčević Fuada, zbog krivičnog djela Pronevjera u službi iz člana 384. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbi branitelja optuženog Omerčević Fuada, advokata Anisa Maličbegovića iz Zavidovića, te lične žalbe optuženog, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 201456 21 K od 28.11.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 23.03.2023.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Djelomično se uvažavaju žalbe branitelja optuženog Omerčević Fuada i optuženog lično, te se preinačava presuda Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 201456 21 K od 28.11.2022. godine, u odluci o krivičnopravnoj sankciji, na način da se optuženi Omerčević Fuad, na osnovu odredbi člana 42., 43., 49.st.1., 50. tačka b. i 51. tačka d. KZ FBiH, za krivično djelo Pronevjera u službi iz člana 384. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je oglašen krivim navedenom presudom, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

U preostalom dijelu, prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 201456 21 K od 28.11.2022. godine, optuženi Omerčević Fuad oglašen je krivim, da je na način opisan u izreci navedene presude, počinio krivično djelo Pronevjera u službi iz člana 384. stav 1. KZ FBiH, te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci. Istom presudom na osnovu na osnovu odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH, optuženi Omerčević Fuad je obavezan da oštećenoj Kantonalnoj upravi za inspeksijske poslove na ime protupravne imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom isplati novčani iznos od 2.026,38 KM, dok je u skladu sa članom 202. stav 1. u vezi člana 199. stav 2. tačka g) ZKP-a FBiH optuženi Omerčević Fuad, obavezan da sudu na ime paušala plati iznos od 100,00 (stotinu) KM.

Protiv prvostepene presude žalbe su podnijeli optuženi lično, kao i branitelj optuženog zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zatim odluke o krivičnopravnoj sankciji,

te je predloženo da se žalba uvaži predmetna presuda preinači i optuženi oslobodi optužbe ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je dana 23.03.2023.godine, u smislu odredbe člana 319. ZKP FBiH, u prisustvu optuženog, kao i zamjenika branitelja optuženog Azijade Mujkić advokata iz Zenice, koji su ostali kod navoda iz žalbe.

Ovaj sud je razmotrio žalbe optuženog i njegovog branitelja, izjavljene protiv prvostepene presude, pa je nakon izvršenog uvida u cjelokupan krivični spis, odlučeno kao u izreci, a iz sljedećih razloga:

U žalbi branitelja optuženog ističe se da sud nije cijenio materijalni dokaz podnesak Kantonalne uprave za inspekcijske poslove od 05.11.2018. godine, u kojem je navedeno da je optuženi razdužio laptop HP ProBook 650 GI inv. 8656, zbog čega prema mišljenju žalitelja predmetno krivično djelo od strane optuženog nije moglo biti ni počinjeno. Nadalje, u žalbi se navodi da sud nije razjasnio okolnosti koje je optuženi isticao tokom glavnom pretresa, a koje se odnose na njegovu suspenziju na radnom mjestu inspektora, kao i činjenice da se isti nalazio duži period na bolovanju, a potom i na godišnjem odmoru, za vrijeme kada je od v.d. direktora Kantonalne uprave za inspekcijske poslove i pozvan da vrati određene predmete. Zbog navedenog, žalitelji smatraju da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Također, branitelj optuženog smatra da je prvostepeni sud počinio povredu odredba Krivičnog zakona, u smislu da predmetno krivično djelo koje se optuženom stavlja na teret nije krivično odjelo, odnosno da nema sva bitna obilježja djela, te da tužiteljstvo nije dokazalo subjektivni odnos optuženog prema krivičnom djelu koje mu je stavljeno na teret. Glede izrečene krivične sankcije, branitelj smatra da je sud precijenio otežavajuće okolnosti i dao im preveliki značaj, te da su kao otežavajuće okolnosti cijanjene stvari koje se tiču samog načina vođenja odbrane od strane optuženog u ovom postupku, te da je premali značaj dat olakšavajućim okolnostima, u smislu da bi odlaskom u zatvor, porodica, žena i djeca optuženog ostali bez hranitelja i nekoga ko izdržava porodicu. U žalbi se ističe da sud nije imao osnova da odluči o imovinsko-pravnom zahtjevu oštećenog.

U svojoj žalbi optuženi prvenstveno osporava zakonitost Rješenja o preventivnoj suspenziji broj: 18/01-3017714/20 od 06.11.2020 godine, ističe da prvostepeni sud na osnovu izvedenih dokaza u cjelosti izvodi pogrešne zaključke, kako u pogledu propisa tako i u pogledu činjeničnog stanja. Ističe činjenice da je optuženi započeo bolovanje od druge polovine avgusta mjeseca 2020 godine, do kraja 2020 godine, nakon čega je dana 09.11.2020 godine zaprimljeno Rješenje o preventivnoj suspenziji broj; 18/01-30-17714/20 od 06.11.2020 godine. Optuženi ukazuje na povezanost ovog predmeta sa optuženicom u predmetu koji se vodi protiv optuženog za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja, te navodi hronologiju dešavanja po obje optužnice.

Suprotno od naprijed navedenih žalbenih prigovora, nalazimo da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, na isto pravilno primijenio materijalno pravo, te da prilikom donošenja pobijane presude nije počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Istaknuti žalbeni prigovor, branitelja optuženog da sud nije cijenio materijalni dokaz podnesak Kantonalne uprave za inspekcijske poslove od 05.11.2018. godine, u kojem je navedeno da je navedeni optuženi razdužio laptop HP ProBook 650 GI inv. 8656, nije osnovan. Naime, prvostepeni sud je brižljivo i savjesno cijenio sadržaj svih izvedenih dokaza u smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, te je svim dokazima poklonio dužnu pažnju, te određeno i cjelovito naveo razloge zbog čega je određene dokaze prihvatio i u kom dijelu. Razlozi o

odlučnim činjenicama, koje su po nalaženju ovog suda pravilno utvrđene u konkretnoj krivičnoj stvari, prvostepeni sud je na detaljan način istakao u obrazloženju presude, dajući ocjenu izvedenih dokaza, te ti razlozi nisu u međusobnoj suprotnosti, niti sadrže bilo kakve kontradiktornosti koje bi dovele u pitanje razumljivost, određenost i pravilnost zaključaka prvostepenog suda. Glede činjenice da li je optuženi razdužio laptop HP ProBook 650 GI inv. 8656 05.11.2018. godine, sam optuženi u svom iskazu datom na glavnom pretresu održanom dana 08.11.2022.godine, navodi da je sve navedeno u podnesku od 28.04.2021.godine, čiji je potpisnik D. F. direktorica Kantonalne uprave za inspekcijske poslove, te da je prilikom razduživanja printera broj 7103 odmah zadužio predmetni laptop broj 8656, koji se nalazi u kući optuženog. Slijedom prednjeg pravilno prvostepeni sud poklanja vjeru iskazima svjedoka S.B., F. D., S.M., B.L., S.G., Š.E. pa i samom iskazu optuženog u svojstvu svjedoka i to glede utvrđivanja odlučnih činjenica, da je optuženi kao kantonalni inspektor bio u zaduženju pokretnih stvari koje su predmetom optužbe, da je donijeto rješenje o suspenziji optuženog na koje nije izjavljen pravni lijek, da je optuženi bio obaviješten, kao i da je bila obaveza optuženog da vrati pokretne stvari precizirane u optužnici, te da ih nije vratio.

U žalbi branitelja optuženog se dalje ističe da prvostepeni sud nije razjasnio okolnosti, koje se tiču suspenzije optuženog na radnom mjestu inspektora, kao i činjenice da se isti nalazio duži period na bolovanju, a potom i na godišnjem odmoru. Prednji navodi, po ocjeni ovog suda, tiču se irelevantnih okolnosti za odlučivanje u ovoj krivičnopravnoj stvari, jer je obaveza vraćanja predmetnih stvari nastala odmah nakon okončanja upravnog postupka u kojem je doneseno rješenje o suspenziji, s obzirom da je rješenjem o privremenoj suspenziji utvrđen status optuženog kao osobe suspendovane sa poslova radnog mjesta "kantonalni turističko-ugostiteljski inspektor".

Žalbeni navodi branitelja optuženog, koji se tiču povrede odredaba Krivičnog zakona u smislu da predmetno djelo koje se optuženom stavlja na teret nije krivično djelo, jer nema sva bitna obilježja djela, kako objektivna tako i subjektivna, također nisu osnovani.

Suprotno navodima žalbe, vijeće nalazi, a kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud, optuženi je zadržavanjem pokretnih stvari i to prenosivog printera HP470, inventurni broj 7140, laptopa HP ProBook 650 G, inventurni broj 8656, ključeva od kancelarije broj 408, službene iskaznice broj 24, koja je izdata na njegovo ime i evidencijske iskaznice broj 18/04/02 u svom posjedu nakon donošenja Rješenja o suspenziji počinio radnju izvršenja krivičnog djela „pronevjere u službi“ tj. bio je svjestan da zadržavanjem istih a nakon utvrđene obaveze i poziva za vraćanje, vrši prisvajanje pokretnih stvari koje su mu povjerene u službi, na koji način je sebi pribavio imovinsku korist koja prelazi iznos od 2.026,38 KM. Da je optuženi htio izvršenje radnje i nastupanje posljedice predmetnog krivičnog djela proizlazi iz provedenih dokaza kako materijalnih tako i subjektivnih, iz kojih je utvrđeno da optuženi i nakon utvrđene obaveze i poziva za vraćanje ne pokušava da iste vrati, čime su se stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela pronevjere u službi iz člana 384. stav 1. KZ F BiH, u vrijeme i na način kako je to pobliže opisano u izreci pobijane presude.

Žalbeni navodi optuženog kojim osporava zakonitost Rješenja o preventivnoj suspenziji broj: 18/01-3017714/20 od 06.11.2020 godine, te kojima ukazuje na povezanost ovog predmeta sa optužnicom u predmetu koji se vodi protiv optuženog za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja, te sama hronologija dešavanja po obje optužnice, nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost prvostepene presude.

Žalbama se osporava i odluka o krivičnopravnoj sankciju uz prigovor da su od strane prvostepenog suda precijenjene otežavajuće okolnosti. U ovom dijelu žalbe optuženog i njegovog branitelja su osnovane.

Iz obrazloženja prvostepene presude proističe da je sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivičnopravne sankcije koju će izreći optuženom, kao olakšavajuće okolnosti cijenio da optuženi do sada nije kažnjavao, te da je porodičan, dok od otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud posebno cijenio njegov odnos prema počinjenom krivičnom djelu, gdje je optuženi za vrijeme trajanja glavnog pretresa svojim stavom ponašanjem pokazivao veliku dozu bahatosti, ravnodušnosti, svojevolsnosti prema otuđenim stvarima, gdje priznaje više puta da su pokretne stvari koje pripadaju Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove kod njega i da iste nikada neće vratiti. Prvostepeni sud je cijenio ponašanje optuženog nakon učinjenog djela kao otežavajuću okolnost, navodeći da isti nije pokazao ni najmanju dozu kajanja, a ni grižnje savjesti, pa je uz sve pobrojane okolnosti optuženog Omerčević Fuada za počinjeno krivično djelo pronevjera u službi iz člana 384.stav 1. KZ F BiH osudio na kaznu zatvora od 6 (šest) mjeseci.

Primjenjujući opća pravila za odmjeravanje kazne propisana odredbom člana 49. KZ FBiH, a kojom prilikom sud cijeni stepen krivnje, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinitelja, osobne prilike i ponašanje optuženog nakon učinjenog krivičnog djela, te druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja, vijeće nalazi da su osnovani žalbeni navodi branitelja optuženog da je sud prilikom odmjeravanja kazne precijenio otežavajuće okolnosti.

Naime prvostepeni sud je pravilno utvrdio da na strani optuženog postoje olakšavajuće okolnosti, glede njegove neosuđivanosti, te osobnih prilika u smislu da je isti porodičan, ali je tom prilikom propustio cijeliti i okolnost da se radi o osobi relativno starije životne dobi, te da je propustio cijeliti da uslijed predmetnog krivičnog djela nisu nastupile veće posljedice, imajući u vidu da je u konkretnom slučaju pribavljena protupravnu imovinska korist u vrijednosti od 2.026,38 KM. Navedene olakšavajuće okolnosti, po ocjeni ovog suda, u svojoj sveukupnosti se mogu smatrati naročito olakšavajućim u smislu odredbe člana 50. tačka b., imajuću pri tom u vidu da izrečena kazna treba da ima za cilj ostvarivanje specijalne i generalne prevencije iz člana 42. KZ FBiH.

Slijedom prednjeg, vijeće nalazi da je izrečena kazna zatvora optuženom Omerčević Fuadu u trajanju od 3 (tri) mjeseca, srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženog, te dovoljna i neophodna za ostvarivanje ciljeva generalne i specijalne prevencije u smislu odredbe iz člana 42. KZ FBiH.

Nadalje, nisu osnovani žalbeni navodi da sud nije imao osnova za odlučivanje o imovinsko-pravnom zahtjevu oštećenog. Ovo iz razloga što odbrana u toku postupka nije osporavala visinu predmetnih pokretnih stvari, a dosuđeni iznos imovinskopravnog zahtjeva, odgovara izvršenom obračunu amortizacije po kontima za pokretne stvari Ministarstva za finansije Ze-Do kantona Službe za inspekciju, koji se nalazi u spisu i koji je proveden kao dokaz optužbe.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je temeljem odredbe člana 329.st.1. ZKP-a FBiH, donio odluku kao u izreci presude.

Zapisničar

Predsjednik vijeća

Amara Đukić

Nermin Tešnjak, s.r.